

Sygn. akt I C 1865/17 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Marzena Żywucka

Protokolant: stażysta Sylwia Waślicka

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) Sp.z o.o. Sp.k.-a. z siedzibą w W.

przeciwko M. B.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Marzena Żywucka

Sygn. akt I C 1865/17 upr

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej M. B. na swoją rzecz kwoty 4.040,70 zł w tym kwoty 3.500 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 3 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty, kwoty 261,20 zł z tytułu odsetek umownych w wysokości czterokrotnej stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego od dnia 18 grudnia 2015 r. do 02 sierpnia 2016 r., kwoty 197,50 zł z tytułu prowizji przy obsłudze pożyczki z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, 82 zł tytułem opłat manipulacyjnych za czynności windykacyjne związanych z opóźnieniem w spłacie pożyczki wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także zasądzenia na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego roszczenia powód wskazał, że dochodzona pozwem wierzytelność wynika z umowy pożyczki, zawartej przez pozwaną z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością. Pożyczkodawca ten następnie wniósł wierzytelność przysługującą mu w stosunku do pozwanego do spółki (...) sp. z o.o. sp. j., która następnie sprzedała wierzytelność powodowej Spółce.

Pozwana nie wniosła odpowiedzi na pozew, nie stawiała się także na posiedzenie wyznaczone na rozprawę.

Sąd ustalił, co następuje:

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. w dniu 30 maja 2016 r. działając jako (...) sp. z o.o. sp. jawna, wniósł do spółki wkład w postaci pakietu wierzytelności przysługujących pożyczkodawcy z tytułu zawartych umów pożyczek wierzytelności umieszczone na liście stanowiącej załącznik do oświadczenia potwierdzającego wniesienie wkładu.

Umową sprzedaży z dnia 30 maja 2016 r. L. z ograniczona odpowiedzialnością spółka jawna z siedzibą w W. nadto zbyła na rzecz powoda – (...) G. C. z siedzibą w W. wierzytelności z tytułu prowizji i odsetek, które miały być wymienione w załączniku do tej umowy.

W dniu 09 czerwca 2016r. doszło do zawarcia umowy cesji wierzytelności pomiędzy (...) sp. z o.o. sp. j. a (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W..

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka (...) akcyjna Spółka jawna z siedzibą w W. zmienił firmę na (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W..

(dowód: umowa spółki jawnej k. 31-32, protokół z posiedzenia (...) spółki (...) k. 20-24, umowa sprzedaży k. 27-29, umowa cesji wierzytelności k. 32-37, odpis KRS k. 44-45)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o odpisy dokumentów przedłożonych przez powoda, ale tylko tych, które opatrzone były podpisem i zostały prawidłowo poświadczone za zgodność z oryginałem.

Zdaniem Sądu powód nie wykazał jednakże, aby dochodzone roszczenie rzeczywiście mu przysługiwało. Powód nie przedstawił wystarczających dowodów wskazujących na istnienie wierzytelności (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wobec pozwanej oraz tego, że nabył w drodze szeregu umów wierzytelność dochodzoną niniejszym pozwem.

Zgodnie z generalną dyrektywą wyrażoną w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa bowiem na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem art. 6 k.c. jest przepis art. 232 k.p.c., zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie. Powód winien zatem wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu.

Powód nie wykazał w sposób należyty, że nabył wierzytelność przeciwko pozwanej. Nie ulega wątpliwości, że wierzytelność, która ma stanowić przedmiot rozporządzenia, powinna być w dostateczny sposób oznaczona (zindywidualizowana). Z przedłożonych zaś dokumentów nie wynika, że (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wniósł wierzytelność przeciwko pozwanej do spółki (...). Załącznik do oświadczenia mającego potwierdzać wniesienie przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością do tej spółki wkładu niepieniężnego w postaci wierzytelności jest nieczytelny, a nadto zawiera numery, które nie pozwalają na powiązanie konkretnej pozycji z wierzytelnością w stosunku do pozwanej, gdyż numer umowy pożyczki przypisywany pozwanej jest innym, niż ten, który pozwana miała wskazać w tytule przelewu z „potwierdzeniem rejestracji i zgodą na umowę pożyczki” (zob. karta 15 i 25-26 akt sprawy). Sytuacja analogiczna odnosi się do umowy sprzedaży z dnia 30 maja 2016 r. i umowy cesji z dnia 9 czerwca 2016 r.

Dodatkowo podnieść należy to, iż w przypadku cesji wierzytelności, warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2006 r. wydany w sprawie V CSK 187/06, publ. MoP 2006/16/849). Tymczasem powód i tej okoliczności nie wykazał. Nie udowodnił też tego, iż przysługuje mu wierzytelność w wysokości dochodzonej pozwem. Nie załączył bowiem umowy, stanowiącej źródło ewentualnych zobowiązań pozwanej, ani innych dokumentów, które uzasadniałyby żądanie pozwu. Załączniki do pozwu mające dotyczyć zobowiązania zaciągniętego przez pozwaną wobec (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością nie są sygnowane jakimkolwiek podpisem i nie zostały poświadczone za zgodność z oryginałem, stąd nie mają charakteru dokumentu i nie są wiarygodne. Nadto – jak już wskazano – numer umowy pożyczki przypisywany pozwanej jest innym, niż ten, który pozwana miała wskazać w tytule przelewu z „potwierdzeniem rejestracji i zgodą na umowę pożyczki”.

Skoro zaś nie wykazano istnienia wierzytelności wobec pozwanej oraz tego, że doszło do nabycia przez powoda wierzytelności przeciwko pozwanej, powództwo podlegało oddaleniu jako nieudowodnione.

Wskazać natomiast należy na to, że w sprawach cywilnych rzeczą Sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy – obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (por. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz pod red. A. Zielińskiego, Wydawnictwo C.H. Beck, wyd. 6, Warszawa 2012, s. 431). Od tego obowiązku nie zwalnia bynajmniej powoda treść przepisu art. 339 k.p.c., zgodnie z którą, jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą. Z treści tego przepisu wynika bowiem również to, iż twierdzeń powoda nie przyjmuje się za prawdziwe, jeśli budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Z tych wszystkich powodów powództwo podlegało oddaleniu.

/-/ SSR Marzena Żywucka